



552

330

166

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้อ้างทุกน์ ผู้กล่าวโหงส์ หรือพยาน

คำให้การของ

นายทองกี สืบส้าย

เป็นพยาน

(ถูกจับเป็นผู้ต้องหาคราวที่ ๑)

บัตรประจำตัวประชาชน

ไม่ได้นำติดตัวมา

บัตรถูกจ้างของ มช.

ถูกนำไปในวันถูกจับเมื่อ

๖ ก.ค. ๗๔

สถานตรวจ นครบาลและสังฆารามเกอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

วันที่ ๒๕ เดือน พ.ย.

พ.ศ. ๒๕๗๘

พ.ต.ท. พชรพล โภนาชาลก รอง อ.คร.ก.

ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง {

๒๕๗๘ ๑๙๗๘ ๑๙๗๘
นายสุธรรม แสงประทุม กับพวก

ผู้控告

พ.ต.ท. เสรียร ลินธุเสน รอง ผกก.๖ ป.

ต่อหน้า

พ.ต.ท. จำนำ ทพเจริญ รอง ผกก.๖ ป.

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายทองกี สืบส้าย

อายุ ๓๐ ปี

เชื้อชาติ ไทย

สัญชาติ ไทย

ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ
มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบ้านนาอยู่ ให้ลงนามประगเคร็บ)

เป็นถูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๔๐/๔ หมู่ - ตำบล ถนนกรุงศรี

ชื่อผู้ให้บ้าน ขอรับประทานชื่อบ้าน

ชื่อกำนั้น -

อำเภอ ฤทธิ์

จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายเลอะ

ชื่อมารดา นางแก้ว

เกยข่องเป็นอะไรกับกรณี "ไม่เกี่ยวของสาบสูบแล้ว"

ขอให้ถ้อยคำว่า ราชการศึกษา ป.๔ เข้าทำงานเป็นถูกจ้างของพิเศษหมายความ
ถึงวัยไม่ได้บรรจุเป็นถูกจ้างประจำ จึงทองกินเงินเดือนจากบพิเศษอยู่ก็แค่ พ.ศ.

๒๕๐๐ ไม่ได้บรรจุเป็นถูกจ้างประจำ เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๐๘ ทำหน้าที่นักการการ

โรง โคงมีหน้าที่คุมแตงตูและวนคืนรคน้ำทึนไม้ตัดหญ้า บริเวณหน้าโคงและรอบขอบป่า

ไทย

ชาระหารบวนนักศึกษาใน มช. แบ่งออกเป็นพวกฝ่ายขวาและฝ่ายซ้ายแค่ไม่ทราบ

ว่าใครเป็นพวกพากษาย พากษา มีฝ่ายซ้ายกับฝ่ายขวา ฝ่ายขวากับฝ่ายซ้าย ชาระไม่ทราบ

นักศึกษาที่มีบทสำคัญเป็นผู้อภิปรายอยู่ใน มช. ชื่อไม่รู้จัก และที่หนังสือสอบสวนให้
ถูรับชื่อ ๔๔ คณ. ก.ไม่รู้จัก

ข้อมูลประภาส ๖ เช้านาเมื่อไคร้าจ้าไม่ไก่เช้าใจวันประนาม ๒ - ๓ เก็บ

มาแล้ว เห็นนักศึกษาในมช. แสดงการต่อต้านอภิปรายขับไล่ให้ออกโดยสร้าง เวทีอภิปรายกันที่สنان พุคบลล์ จ้าไม่ได้สนใจฟัง เพราะมีการอภิปรายกันอยู่ เสมือน เนื่น เป็นธรรมคนแก่ฟังไปก็ทราบว่า ขอให้รู้บาลรับ ไม่ยอมผลประภาสให้ออกไป ถ้าไม้ออกไปจะชุมนุมก่อต้านและ เนื่น มีการทำไปสเกอร์ เป็นมุปการรัฐ ใจความมีความเชื่อว่ายังไง ใจจ้าจั่งไม่ได้ ทุกคนที่ปิดไปสเกอร์ หลังจากเสร็จ งานแล้ว ชาตองมีหน้าที่ลงท่าความสะอาด การชุมนุมก่อต้านทุกครั้งปีห้องด่างวันและกลางคืน ทำ กิจกรรมเช่นไปสเกอร์กันที่ศึก มหา. และที่กันนี้เห็นพวทนักศึกษาอาศัยหลังนอนอยู่ควบคลายเดินกัน เสมือนบ้านของตัวเอง ไม่มีใครเข้าไปเกี่ยวข้องไม่ได้ พวทนักศึกษานั้น เป็นกรน้ำจ้าไม่รู้จัก ชุมนุมประภาส ฯ เช้านาแล้วอีกกว่าจ้าจะไม่ดูทราบวานักศึกษาชุมนุมก่อต้านกันใน มช. และมีการ ระเบิดภาคเจ็บหลายเดือน ถึงตาย ๒ คน แล้วนันจ้าไม่ได้อยู่ใน มช. ไม่เห็นเหตุการณ์ เพราะทุก ครั้งจ้าเห็นว่าเหตุการณ์ไม่ค่ามีการรุนแรง เมื่อเสร็จงานแล้วจ้ารีบกลับไป

เมื่อจอมพลอนุมานาด เมร เช้านา อัญอืก ๓ - ๔ วัน จ้าเห็นมีการชุมนุมก่อต้าน เห็นเคียวกันแกะเป็นโครงงาจ้าไม่รู้จัก วันที่ ๘ ก.ค. ๒๕๐๘ จ้าเช้าเริ่มประจำนาวิทยาลัย มีนายสุวิทย์ เมืองพรหม เป็นตรวจสอบรายไฟฟ้า ไร้ภัย เป็นหัวหน้าเริ่มเช้าเริ่มตั้งแต่วันอังคาร ที่ ๘ ก.ค. ๐๘ เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๘.๓๐ น. ของวันรุ่งขึ้น จ้าเช้านาทางประตูด้านท่าพระจันทร์ เมื่อเวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น. เริ่มเช้าไปเมื่อเวลา ๑๘.๓๐ น. ประตูใหญ่ปิดแล้วประตูเล็กเปิดอยู่ มีนักศึกษา ประมาณ ๑๐ คน ตรวจคนเข้าออกที่จะเช้าไปแกนออกนั้นยังออกได้ไม่ได้ตรวจคน จ้าถูกตรวจคน ก็แสดงบัตรคนงานของ มช. นักศึกษาจึงให้เช้าไป ขณะนั้นเห็นมีการชุมนุมกันที่สنان พุคบลล์ มี จำนวนประมาณ ๔๐๐ คน มีการอภิปรายกันแก่จ้าไม่ได้เช้าไปฟัง จ้าอยู่ที่ศึกโคมคลอกเวลาถึง เวลา ๑๘.๐๐ น. ก็หลับไปคืนนั้นเมื่อไกยิน เสียงระเบิดดังทางศึกหอประชุมใหญ่ ห้องที่จ้าอยู่มีหอย เปิดสถานีวิทยุบ้านเกราะรับฟังอยู่ ไกยินประการศรีวิหุคคลภายในที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากราชมนาริยาลัย ธรรมศาสตร์ ชั้นนั้นเวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. ของวันที่ ๙ ก.ค. ๐๘ แท้ไม่มีใครสามารถออกมาน ໄก เพราะนักศึกษาคุณประคุณไว้ทุกคนห้ามบุคคลภายในไม่ให้ออกไป บอกว่าถ้าออกไปจะมีอันตราย หลังจากไกยินเสียงระเบิดแล้วจ้าก็ไม่ได้ออกไปปูทางค่านหอประชุมใหญ่ หลังจากนั้นไกยินเสียงบีบ ยิงประป้ายเป็นธุดูมหัวใจที่ลับน้ำด้วย พ่อจวนสวางจึงไกยินเสียงปีนังลีและหนักซึ้น เสียงจากทาง สนานหลังบึง เช้านาและทางใน มช. ยิงออกไปบ่ำบัง เสียงที่ยิงออกไปจาก มช. ฟังเสียงออกไปจาก ศึกวารสารศาสตร์ ศึกนิติศาสตร์ เมื่อเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. จ้าไกเห็นคนมากเข็บถูกทางมาทาง ค่านหงส์โคม ๑๖.๐๐ น. ไกยินนักศึกษาวิ่ยเพยุงกันมาเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. เห็นนักศึกษาประมาณ ๒๐ - ๓๐ คน หนีดอยมาทางประตูศึกโคมด้านกองบริการ ใกล้กับที่จ้าอยู่ประมาณ ๒๐ เมตร จ้า เห็นคนหัวใจเช้านาตอนห้ายกอีกนึ่ง ๑ คน แท้ไม่เห็นคนค่าว่าเป็นมีนิกไค ไม่รู้จักยูนัน นักศึกษา หลบอยู่สักพักหนึ่ง พวจ้าจะเป็นใจร้ายจ้าไม่ได้ออกให้ออกไปเสีย พวทนักศึกษาจึงออกไป จ้า เห็นคนหัวใจนักศึกษามากกันนับสิบคน พุทธนิทรร พราษัณนักศึกษาที่เรียนแยกกันดู เป็นกุนชา จ้าเช้าใจว่า นักศึกษาเห็นว่าไม่มีทางสูงจังหนี เห็นว่ากันเป็นกลุ่ม ๔ - ๖ คน มีปืนก็คงเอาไปชุบเท่าน เพราะจ้าเห็นกลุ่มนั่งวิ่งกันมาที่หน้าศึกโคม รินน้ำไปที่หอกลัวยพัด ๔ เป็นกลัวที่ปลูกไว้เพื่อสาบ

55 28123
166 ✓

(សេដ្ឋកិច្ច)	សេដ្ឋកិច្ច	សេដ្ឋកិច្ច	សេដ្ឋកិច្ច
(សេដ្ឋកិច្ច)	សេដ្ឋកិច្ច	សេដ្ឋកិច្ច	សេដ្ឋកិច្ច
(សេដ្ឋកិច្ច)	សេដ្ឋកិច្ច	សេដ្ឋកិច្ច	សេដ្ឋកិច្ច
(សេដ្ឋកិច្ច)	សេដ្ឋកិច្ច	សេដ្ឋកិច្ច	សេដ្ឋកិច្ច